

РЕШЕНИЕ

№ 357

гр. Плевен, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20224430200145 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на Р. СТ. Б., с ЕГН: ***** от ***
чрез адв. М.К. от АК – гр. Плевен, със съдебен адрес – *** против
наказателно постановление № 21-0938-003045 от 17.08.2021 г. на *** Сектор
“ПП” към ОД на МВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл.
183, ал. 7 от ЗДвП и чл. 181, т. 1 от ЗДвП е наложил на Р. СТ. Б., глоба в
размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец,
за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв., за
извършено нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

В първото по делото съдебно заседание, жалбоподателят, редовно
призован, се явява лично и с процесуален представител адв. М.К. от АК – гр.
Плевен.

Процесуалният представител на жалбоподателя адв. М.К. от АК –

гр. Плевен, поддържа жалбата. Застъпва, че описанието на нарушението в АУАН и НП не съответства на фактическата обстановка. Моли за отмяна на така издаденото наказателно постановление.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, **ДОПУСТИМА Е.**

Разгледана по същество същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА.**

Атакуваното наказателно постановление № 21-0938-003045 от 17.08.2021 г. е издадено от *** Сектор “ПП” към ОД на МВР - Плевен въз основа на Акт за установяване на административно нарушение ГА № 454900 от 09.08.2021 г., от който е видно, че:

Н а 09.08.2021 г. в 11:40 часа в гр. Плевен, кръстовище образувано от пл „Иван Миндиликов“ и ул. „Ива Миндиликов/, с посока на движение към бул. „Георги Кочев“, като водач и управлява собствения си лек автомобил „*“, с рег. № ***, извършва следното:**

1.При движение по площад „Иван Миндиликов“, не съобразява поведението си при наличие и действие на пътни знаци ЖЗ /предварителен указател за отклоняване на движението/, Г10 /преминаване от ляво на знака/ и В2 /Забранено влизането на ППС в двете посоки/ поставен на подвижна стойка /парапет/, с който е въведена временна организация на движението и забрана за навлизане по ул. „Иван Миндиликов“, със Заповед № РД-12-163 от 13.05.2021 г. на Община – Плевен, извършва десен завой, навлиза след знаците и продължава движението си по ул. „Иван Миндиликов“.

2.Не е представил автомобила на годишен технически преглед към момента на проверката.

-нарушил е чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

-нарушил е чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят в графа възражения е посочил, че „Няма възражения, като дори впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени всички изисквания, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административно наказателното производство против него.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия.

Кои са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по

пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител Н. В. Г. и в същия е отразил, че заема длъжността младши автоконтрольор към Сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

Съдът не споделя направените с жалбата от жалбоподателят възражения и такива направени в о.с.з., че не е извършил нарушението по чл. 6, ал. 1 от ЗДвП, тъй като така депозираните твърдения противоречат на събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителят и свидетеля по акта дадени непосредствено и устно в съдебно заседание.

Съдът счита, че фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Н. В. Г. и Д. АЛ. Х. относно обстоятелствата, свързани с установяване на нарушението и на обстоятелствата, изложени в АУАН-а и тези, свързани с неговото съставяне, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал. Последният е участвал пряко в разигралите се събития и има преки и непосредствени впечатления относно обстоятелствата, свързани с изводите налице ли е било управление на моторно превозно средство и конкретно на това, че водачът сам е спрял, както и относно самоличността на водача на превозното средство, пряко касаещи въпросите за наличие на деяние и на авторството.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение актосъставителят е описал правилно нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП, тъй като съгласно тази разпоредба водачът е длъжен да съобразява поведението си със светлинните сигнали. Жалбоподателят не е сторила това, а е навлязъл в процесното кръстовище, като не е съобразил поведението си с пътен знак ЖЗ – предварителен указател за отклоняване на движението и преминава през горепосоченото кръстовище, с пътен знак Г10 - преминаване от ляво на знака и навлиза след пътен знак В2 – забранено влизането на ППС в двете посоки, с който е въведена временна организация на движението със

Заповед № РД-12-163 от 13.05.2021 г. на Община – Плевен, с която е въведена временна забрана за движение по улица „Иван Миндиликов“.

Съдът кредитира показанията на двамата служители на реда изцяло, тъй като същите са последователни, безпротиворечиви, взаимно допълващи се и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. Свидетелите Н. В. Г. и Д. АЛ. Х. са упражнявали контрол на пътното движение, подробно описано в АУАН-а и НП-то, при което са констатира ли, че въпросният жалбоподател е нарушил разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение с пътните знаци.

От своя страна разпоредбата на чл. 47, ал.3 и чл. 49, ал. 1 от ППЗДвП – предписват, че с пътен знак В2 се въвежда забрана за влизането на ППС в двете посоки, като същият се поставя непосредствено пред местата или участъците от пътя, за които се отнася тази забрана.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 3 ЗП - собствениците или администрацията, управляващи пътищата, могат да въвеждат временни забрани за обществено ползване на отделни пътища или участъци от тях при извършване на ремонтни работи.

В конкретния случай няма спор, че във връзка с извършването на ремонт на ул. „Иван Миндиликов“ е била въведена временна организация на движението част, от която е била въвеждането на забрана за влизане, която забрана е била въведена, чрез поставяне на забранителен знак „В2“. Организацията е била въведена със Заповед на Община Плевен – т.е., от надлежната администрация, управляваща пътя, която е компетентна да въведе временни ограничения в движението. Въпросната Заповед е цитирана в НП-то.

Съдът счита, че в конкретния случай описанието на извършеното нарушение в АУАН и НП е достатъчно ясно.

Казано по друг начин, минавайки след знака, нарушителят вече е нарушил забраната и е осъществил административно нарушение.

Без значение е дали след знака той ще продължи с движението си напред, наляво или надясно, или дори ще спре. Фактът, че е преминал след линията на знака е достатъчно за реализиране на отговорността му.

На последно място съдът счита, че правилно АНО е подвел нарушението под санкционната разпоредба на чл. 183, ал.7 ЗДвП.

Наложеният на жалбоподателя наказателен акт – „Глоба“ в размер на 300 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец са съобразно предвиденото в разпоредбата на чл. 183, ал. 7 от ЗДвП, като същите са с точно определен размер, поради което и е невъзможно допълнителното им намаляване от страна на съда.

По отношение на наложеното на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП наказание за извършено нарушение по чл. 147, ал.1 от ЗДвП, съдът от правна страна приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от ЗДвП регистрираните пътни превозни средства подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност.

От констатациите в акта за установяване на административно нарушение и от материалите по делото се установява, че управляваното от жалбоподателя МПС към момента на извършване на проверката не е било преминало годишен технически преглед. Това обстоятелство не се оспорва и от страна на жалбоподателя, който в жалбата си, а и в хода на съдебното следствие не сочи причината, поради която не е изпълнил посоченото задължение.

Поради изложеното, съдът счита, че наказващият орган правилно е квалифицирал деянието като административно нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП. Също така правилно е била ангажирана и административно-наказателната отговорност именно на жалбоподателя, доколкото по делото не съществува спор, че именно той е собственик на управляваното от него МПС. В тази връзка правилно е била издирена и приложена и съответната санкционна разпоредба на чл.181, ал.1 от ЗДвП, предвиждаща наказание за собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед, като правилно на жалбоподателя е била наложена санкция в абсолютния предвиден в закона размер от 50 /петдесет/ лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни

доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви, които съда кредитира изцяло.

Съдът намира, че в случая е неприложим институтът на "маловажен случай" по смисъла на чл. 28, ал.1, б."а" от ЗАНН.

Съгласно ТР №1/2007г. на ВКС преценката на административно-наказващия орган за маловажност на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

От установените по делото обстоятелства не може да се направи изводът, че нарушенията попадат в категорията на маловажните нарушения.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Относно понятието маловажен случай, приложима е легалната дефиниция съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс – "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

От данните по делото не може да се направи изводът, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид. Същото е формално, като настъпването на вреди не е елемент от състава му, поради което и само липсата на такива не може да обоснове приложението на чл. 28 ЗАНН.

Видно от Справката за водач (от л. 6 до л. 10) до датата на процесното деяние водачът е бил санкциониран с 11 влезли в сила НП и 24 влезли в сила фиша – т.е. това не е негово първо нарушаване на правилата за движение.

С оглед всичко посочено по-горе, съдът намира, че издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно, а наложената санкция – справедлива, поради което и жалбата срещу него следва да се остави без уважение, а наказателното постановление да се потвърди.

Воден от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0938-003045 от 17.08.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОД на МВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 183, ал. 7 от ЗДвП и чл. 181, т. 1 от ЗДвП е наложил на Р. СТ. Б., с ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв., за извършено нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____